

V daljavo.

Ljubav imá lahké nožice —
li v noči so ji zrasla krila? —
in splula je ko val tančice
in se na njen obraz spustila,
jo lahno poljubila v lice,
odprla ji oči je sinje —

le v duši čutim nje stopinje . . .

V mesečini.

Na tvoj obraz je pala mesečina . . .

In kot čez kamen se studenčnica igra,
svetloba ti na licih trepeta
in tihe misli, ki jih nosiš v dnu srca,

tak bojne kakor luč razlita čez kostanje,
tak sladke in tihotne kakor sanje . . .

Ko v senco tvojih las obraz sem skrtil,
sem njih opojno radost pil.

France Bevk.

Naš jug.

Približale spet so se dolge noči,
prekrižale nade najsolnčnejših dni . . .
Molk nam stiska srcé.

Ves jug je zagrnjen v gost oblak:
naj solnca nikdár več ne uzré siromak.
Molk nam stiska srcé.

A po teh nočéh bo dan prisijal,
in solncu roké siromak bo podal:
spet pelo bo naše srcé.

Vekoslav Skuhala.

